

РЕШЕНИЕ

№ 4373

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 03.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **1360** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя А. Л. Д., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С881-584328/13.01.2021 г., издадена от началник на отдел „Оперативна дейност“ С., в Главна дирекция Фискален контрол при ЦУ на НАП.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като е издадена в противоречие с материалния закон, а и при издаването ѝ са допуснати съществени процесуални нарушения. Описаната в заповедта фактическа обстановка не съответствала на хипотезата на чл. 118, ал. 6 ЗДДС, поради което чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС била неприложима. Поддържа се също така, че фактическата обстановка е необективна и непълно изложена. Оспорва се твърдението за извършено нарушение на чл. 118, ал. 6 ЗДДС, тъй като както било посочено и в самата заповед, в обекта е налице въведено в експлоатация фискално устройство, което осъществявало връзка с НАП, като липсвали данни за прекъсване на връзката. Поддържа се, че жалбоподателят имал регистрирани два търговски обекта – бензиностанции в [населено място] – единият на [улица], а другият на [улица]. В конкретния случай дружеството е било закупило 2004,00 литра бензин А95Х, за което е бил издаден Акцизен данъчен документ №[ЕИК] с уникален контролен номер

000000005634632/30.12.2020 г. От процесната доставка на бензин на обекта на [улица] са били доставени 1396,19 литра, а на обекта на [улица],19 литра. Всеки от двата обекта бил изпратил по изградената дистанционна връзка с НАП данни за полученото в обекта гориво по вид и количество, както и данни за номер на акцизния данъчен документ. Обстоятелството, че общото количество е било разлято в два обекта не е било взето предвид от органа. Отрича се твърдението, че в случая е налице невъзможност за проследяване на реализираните количества гориво, напротив – търговецът е подал към НАП данни така, че да може във всеки един момент да се определят конкретните количества горива в съответния обект. В обжалваната заповед липсвали мотиви относно срока, за който се прилагала принудителна административна мярка. Изложени са съображения за противоречие на заповедта с целта на закона.Иска се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. П., която поддържа жалбата и моли за нейната отмяна. Счита, че не е налице разминаване в измервателната система в обекта и полученото количество по акцизния данъчен документ. претендира разноси, за които е представен списък. Излага допълнителни аргументи в депозирана писмена защита.

Ответникът, чрез юрк. Н. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Поддържа, че данните, които са изпратени от дружеството не давали възможност за определяне на наличното гориво в резервоара на обекта. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП не изпраща представител.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото и становищата на страните, Административният съд приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.12.2020 г. в 13:45 часа е била извършена проверка на търговски обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], ул. 5001-ва № 12, стопанисван от [фирма]. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка серия АА № 0083366/16.12.2020 г.. В следствие с протокол за извършена проверка серия АА № 0083370/24.12.2020 г. са били приети изискани с П. сер. АА № 0083366/16.12.2020 г. документи.

При проверката е било установено, че в търговския обект се извършва продажба на горива и смазочни материали, както и на цигари, безалкохолни напитки и пакетирани стоки. Към момента на проверката,същия разполагал с два броя колонки: 1-ва колонка – 1 бр. пистолет (високодебитен) – дизел: 1 бр. пистолет – дизел и 2-ра колонка, разполагала с 2 броя пистолети – бензин А95Х. ТО разполагало с 4 броя подземни резервоара, от които 1 неработещ, 2 за бензин А95Х – 49462 л., 3 – дизел – 49635 лв. 4 – дизел 49759 л. Обектът разполагал с добавка за пречистване на вредни газове AD B. – VIDON 1000 л. В обекта имало монтирано и въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП и работещо фискално устройство модел ЕСФП KONTO B. QR (D1) и ФПр DATECS FP 2000, с ИН на ФУ №DT422353 и ИН на ФП № 02422353.

При извършена проверка в ПП ФУДВ (фискални устройства с дистанционна връзка) и ПП ИСКГ (Информационна система „Контрол на горивата“/, както и от представените документи, било установено, че има разлики между количеството гориво по нивомерна система и доставените количества по документ за дата 30.10.2020 г. По акцизен данъчен документ № [ЕГН] с уникален номер №

000000005634632/30.10.2020 г. е в размер на 20004 л. бензин А95Х, а по нивомер – 1396,02 л.

В акцизния документ било отбелязано, че цялата доставка е за обект – бензиностанция, резервоар с идентификационен номер [ЕГН]-68134-12 / ЕИК[ЕИК] – ЕКАТТЕ 68134 – [община], ул. 5001-ва № 12, а при получаване на доставката на два обекта, за всеки обект е трябвало да има издаден отделен А. с определено количество за него.

Прието е, че дружеството е извършило нарушение на чл. 118, ал. 6 ЗДДС, за което е издадена ЗППАМ № ФК-С881-584328/13.01.2021 г., с която спрямо дружеството е приложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], ул. 5001-ва № 12 и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ и чл. 187, ал. 1 ЗДДС. Заповедта е била връчена на представляващия дружеството на 20.01.2021 г., видно от разписката към нея.

При така установеното от фактическа страна Съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Настоящият съдебен състав, като обсъди наведените в жалбата доводи и представените от страните доказателства намира, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 принудителната административна мярка „запечатване на търговски обект, за срок до 30 дни, независимо от наложените глоби и имуществени санкции“ се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП /л. 11/, оспорената заповед е издадена от компетентен орган, тъй като съгласно т. 1 от цитираната заповед началниците на отдели :Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени с нарочен акт за органи, компетентни да налагат ПАМ от процесния вид. Издателят на оспорената заповед – Л. Х., съгласно Заповед №3766/25.09.2019 г. /л.10/ на изпълнителния директор на НАП, е заемал длъжността началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., в ГД „Фискален контрол в Цу на НАП. Съдът не констатира основания за нищожност на оспорената заповед, противно на твърденията, изложени в жалбата.

Оспорената заповед е издадена и в предвидената от закона форма (писмена) и съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. Спазено е изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, като съдът намира, че заповедта е в достатъчна степен мотивирана.

Съгласно чл. 118, ал. 6 ЗДДС всяко лице по ал. 1, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

Съгласно ал. 10 данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис. А според ал. 11, т. 5, данни по ал. 10 не се подават от получателя за доставки, които е отчел като получени чрез електронната си система с фискална памет.

В конкретния случай се установява, че видно от приложения на л. 27 акцизен данъчен документ № [ЕГН], уникален контролен № 000000005634632, че се касае за доставка на 2004 л. автомобилен бензин А95Х с мин 9% биокомпонент, предназначен за доставка на търговски обект с идентификационен номер[ЕИК]-68134-12 – което съответства на търговския обект, запечатан с процесната ПАМ. Никъде не е посочено, че се касае за доставка до два отделни търговски обекта. В чл. 84, ал. 6 от Закона за акцизите и данъчните складове е посочено, че освен реквизитите по чл. 6 от Закона за счетоводството данъчните документи задължително съдържат и тези по т.1 – т. 21, където в т. 10 и 11 е предвидено да бъдат посочени точен адрес на мястото на доставка и разтоварване, както и идентификационен номер на обекта (бензиностанция, резервоар).

В конкретния случай, видно от приложения по делото служебен бон /л. 30/ за доставка по нивомер от дата 20.10.2020 г., към НАП е подадена информация за получено количество бензин А95Х с обем 1396,02 л., а на ТО на адрес [улица],34 л. /л. 29/. Сборът на двата обема обаче е по-малък от този по А. в размер на 2004 литра и не може да се направи извод, че се касае за едно и също количество, доставено в два различни обекта. В нарушение на чл. 84, ал. 6, т. 10 и т. 11 ЗАДС в А. не са посочени точните адрес и място на доставката и разтоварване както и идентификационния номер на обекта. Посочен е само запечатания обект, а видно от служебния бон там са доставени 1396,02 л., което е различно от доставеното според А..

Предвид горните несъответствия обоснован се явява извода, че дружеството не е подавало данни по начин, който да осигури проследяемост и определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Споделя се извода на органите по приходите, че за всяка отделна доставка е следвало да бъде съставен отделен А.. Предвид възражението на дружеството в тази насока, следва да се отбележи, че макар и да липсва конкретна разпоредба в тази насока, то този извод е обусловен от разпоредбата на чл. 84, ал. 6 ЗАДС, който изисква посочване на място на доставка и идентификационен номер на обекта. В случая не е посочено дори, че става дума за два обекта, както твърди дружеството, а това пояснение е направено едва в хода на проверката от органите по приходите.

Според съда не може да се приеме, че случаят попада в хипотезата на цитираната по-горе ал. 10 и ал. 11 от чл. 118 ЗДДС, тъй като обективно е налице разминаване в данните по А. и тези от служебния бон, поради е налице неподаване на данни по начин, който да осигури определянето на наличните количества в резервоарите, което е материалноправната предпоставка за налагане на процесната ПАМ.

Неоснователен е довода на касатора, че целта на оспорения административен акт не съответства на целта на закона.

Съответствието на административния акт с целта на закона е налице, когато чрез него се преследва постигане на целта на самия закон. Целта на закона може да е изрично

посочена в него или да следва от съдържанието му. Изясняването на целта на закона е вид тълкуване, наречено телеологично.

Целта на законовата норма, предвиждаща налагане на процесната принудителна административна мярка, е поведението на стопанските субекти да бъде съобразено със задълженията им да отчитат коректно наличните количества горива в резервоарите за съхранение в търговския обект. Тази цел се постига, от една страна, с преустановяването на възможността на търговеца да продължи за определен срок търговската си дейност, в която не изпълнява въпросните задължения, а от друга - с превенцията, както по отношение на него, така и на останалите стопански субекти за в бъдеще да не се извършват нарушения на тези задължения.

Същата е и целта на процесния административен акт, в производството, по издаването на който е установено, че поведението на търговеца принципно пречи на ефективния контрол относно отчитане на продажбите в търговския обект.

Административният орган е изложил подробни мотиви по отношение продължителността на срока на ПАМ. Срокът е обусловен от характера на нарушението, предмета на нарушението – течни горива, които са стока с висок търговски интерес. Съдът намира, че определеният срок е съразмерен на тежестта на нарушението.

При този изход на процеса на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. на основание чл.161, ал.1 ДОПК вр. чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.1 и ал. 2 АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 2 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя А. Л. Д., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С881-584328/13.01.2021 г., издадена от началник на отдел „Оперативна дейност“ С., в Главна дирекция Фискален контрол при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати по сметка на Националната агенция по приходите сума в размер на 500 лв. представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: